

Dumnezeu promite că va fi cu noi

Text biblic: Psalm 139:1-12

Versetul de aur

Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști.**Psalm 139:1**

Introducere

Psalmul este format din patru paragrafe poetice a câte 6 versuri fiecare, iar fiecare secțiune este încheiată cu un cuplet (două linii succesive care formează între ele o unitate) care descrie tema aceluiași paragraf. Versetele 1-6 introduc tema: Dumnezeu mă cunoaște pe deplin. „Mă cercetezi de aproape și mă cunoști.” Dar Psalmistul nu se mulțumește să spună asta doar o dată; într-adevăr, el folosește 6 cuvinte diferite pentru descrierea cunoașterii. Dumnezeu este peste tot, așa că nu am unde să mă ascund în păcatul meu. Într-adevăr, spune Psalmistul într-o întorsătură surprinzătoare, Dumnezeu este chiar în Iad. Iadul este țărâmul morților. Dumnezeu nu este doar în ceruri unde își are casa și tronul său, ci chiar și în Iad (Sheol).

Luând în considerare omniștia lui Dumnezeu ne face în mod natural să ne gândim la omniprezența lui Dumnezeu. Și în acest moment apare una dintre principalele întrebări exegetice implicate în studiul acestui Psalm. David întreabă: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău? Sau unde voi fugi departe de fața Ta?”

Care este motivul pentru a pune o astfel de întrebare? Psalmistul doar sugerează că este imposibil să fugi de Dumnezeu?

A scăpa de Dumnezeu însă, indiferent de motiv, este imposibil, pentru faptul că nu numai că El este omniștient, El este și omniprezent. Cu aceste gânduri, David se întoarce pentru a reflecta asupra relației lui Dumnezeu cu el însuși. Chiar de când era în pântecul mamei lui Dumnezeu a fost cu David.

Contextul lecției

I. Cunoștință de nepătruns (Psalm 139:1-6)

A. O cunoaștere totală (v 1)

Acest verset introduce o temă centrală a capitolului, care este subliniată în continuare prin repetarea sa aproape de încheierea acestui psalm (Ps 139:23). Cunoașterea completă a lui Dumnezeu, denumită adesea omniștientia sa, este atributul care cuprinde conștientizarea și înțelegerea sa infinită a tot ceea ce s-a întâmplat vreodată, se întâmplă sau se va întâmpla. El este pe deplin conștient de toate lucrurile. Dar David nu și-a propus să scrie o doctrină a cunoașterii lui Dumnezeu. David a presupus atotștiința lui Dumnezeu ca un fapt și nu a făcut un argument pentru a-i convinge pe alții. Intenția lui David nu a fost să învețe despre cunoașterea infailibilă și completă a lui Dumnezeu, ci în schimb să se minuneze de ea cu uimire și poate chiar cu frică (Ps 139:7-12).

B. Tu știi totul (v 2-3)

Psalmistul folosește termenii așezați și ridicăți pentru a transmite cunoștințele lui Dumnezeu despre întreaga zi a unui individ (vezi 2 Regi 19:27; Psalmul 44:21; Ecclesiastul 12:14; Evrei 4:13; 1 Ioan 3:20).

Cele două extreme indică cunoașterea totală a lui Dumnezeu; nimic nu este lăsat afară. Cunoașterea lui Isus despre viețile interioare ale oamenilor este un semn al divinității sale înregistrate în Evangheliile (Matei 12:25; Luca 5:22; Ioan 4:16-19).

C. Tu știi totul (v 4-6)

În comunicarea umană, potențialul de interpretare greșită este mare. Chiar și atunci când sunt față în față, o mulțime de factori pot crea neînțelegeri, indiferent de cât de atent sunt selectate cuvintele - nu în ultimul rând cuvintele în sine, care pot avea variații mari în sens și

sunt foarte dependente de context. În contrast puternic, Dumnezeu posedă o capacitate de neegalat de a înțelege fiecare cuvânt chiar și atunci când este doar gând sau intenție.

II. Tu ești oriunde (Psalm 139:7-10)

A. Ești și în cer (v 7-10)

Acest verset marchează începutul celei de-a doua parte a Psalmului 139. Această pereche de întrebări poate fi citită ca o încercare de scăpare (Gen 3:10; Iona 1:3) sau ca o recunoaștere indirectă a păcatului (Isaia 6:5), laudă și adorație pentru prezența constantă a lui Dumnezeu (Psalm 16:11; 51:11), etc. Aceasta dovedește că David are o profundă și personală înțelegere a lui Dumnezeu, mai degrabă decât dintr-o simplă însușire a conceptelor religioase generale de culturile apropiate.

B. Ești prezent și în întunec (v 11-12)

David introduce o altă afirmație condiționată; întunericul de aici este figurativ (metaforic). Întunericul caracterizează perioada în care hoții se duc la furat (Iov 24:16). Astfel, această afirmație „dacă” se potrivește cu întrebările anterioare ale lui David despre încercarea: unde să mă ascund de fața Ta.

Toate aceste concluzii vorbesc despre inutilitatea încercării de a ascunde ceva de Dumnezeu. Chiar nici întunericul sau lumina, nu fac nicio diferență despre ceea ce cunoaște Dumnezeu despre condiția spirituală sau fizică a lui David și a noastră. Acolo unde este Dumnezeu nimic nu poate fi ascuns, toate lucrurile ies la iveală (Ioan 1:4-5; 3:19-21)

CONCLUZII

Pentru cei care se încred în El, atotștiința și omniprezența lui Dumnezeu oferă un sentiment de siguranță și mântuire. Este esențial să recunoaștem că Dumnezeu nu a creat universul doar pentru a-l abandona în voia lui. Mai degrabă, el este implicat activ și prezent în fiecare aspect al creației. Nu pot fi niciodată prea multe de știut pentru Dumnezeu înfinat.

David și-a recunoscut incapacitatea de a înțelege toată cunoașterea, ceea ce subliniază neînțeleșul atotștiinței lui Dumnezeu. Și nu este sigur dacă, în scrierea acestei cântări, David a fost liniștit sau tulburat de cunoașterea deplină a lui Dumnezeu și de prezența necruțătoare. Dar aceste caracteristici l-au mângâiat cu siguranță pe David în alte cazuri. Ca și David, s-ar putea să ne aflăm într-o situație în care cunoașterea și prezența lui Dumnezeu ne fac neliniștiți. În orice caz, ne putem strădui să-L cunoaștem mai bine pe Dumnezeu și să-L laudăm, să venim cu lucrurile care nu le înțelegem și neliniștile noastre și să-i cerem ajutor împotriva tuturor relelor cu care ne confruntăm.

Ce trebuie să memorăm: Mângâiați-vă în cunoașterea și prezența neîntrecută a lui Dumnezeu.